

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 1 lipca 1981 r.

Nr 16

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

- 125 — z dnia 19 czerwca 1981 r. w sprawie ustalenia wykładni art. 45 ust. 1 i 2 ustawy o radach narodowych 121

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

- 126 — nr 114 z dnia 17 czerwca 1981 r. w sprawie systemu ekonomiczno-finansowego państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej, państwowych gospodarstw rolnych oraz niektórych zjednoczeń resortu rolnictwa 121

ZARZĄDZENIE

- 127 — Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu z dnia 17 czerwca 1981 r. w sprawie warunków bezpieczeństwa osób pływających i kąpiących się oraz wypoczywających nad wodą 128

125

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 19 czerwca 1981 r.

w sprawie ustalenia wykładni art. 45 ust. 1 i 2 ustawy o radach narodowych.

Do czasu wejścia w życie nowej ustawy o radach narodowych Rada Państwa — na podstawie art. 30 ust. 1 pkt 4 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i stosownie do § 1 ust. 2 uchwały Rady Państwa z dnia 14 lipca 1979 r. w sprawie czuwania nad zgodnością prawa z Konstytucją oraz ustalania powszechnie obowiązującej wykładni ustaw (Monitor Polski Nr 19, poz. 113) — ustala wykładnię art. 45 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139, z 1977 r. Nr 11, poz. 44, z 1978 r. Nr 14, poz. 61, i Nr 31, poz. 130 oraz z 1980 r. Nr 4, poz. 8).

Przepisy art. 45 ust. 1 i 2 ustawy o radach narodowych stanowiące, że wojewodę i prezydenta miasta powołuje Prezes Rady Ministrów, natomiast naczelnika miasta, gminy, miasta i gminy oraz dzielnicy powołuje terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego — po zaopiniowaniu kandydata przez właściwą radę narodową — należy rozumieć następująco:

- 1) przedstawienie radzie narodowej kandydata na wojewodę lub prezydenta miasta należy wyłącznie do kompetencji Prezesa Rady Ministrów,
- 2) przedstawienie radzie narodowej kandydata na naczelnika miasta, gminy, miasta i gminy oraz dzielnicy

należy wyłącznie do kompetencji terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego,

- 3) użyte w tych przepisach określenie: „po zaopiniowaniu kandydata przez właściwą radę narodową” nie ogranicza Prezesa Rady Ministrów lub terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego do przedstawienia radzie narodowej tylko jednego kandydata,
- 4) na sesji właściwej rady narodowej kandydatów na wojewodę i prezydenta miasta może prezentować osoba upoważniona przez Prezesa Rady Ministrów, a kandydatów na naczelnika miasta, gminy, miasta i gminy oraz dzielnicy — osoba upoważniona przez terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego,
- 5) za pozytywnie zaopiniowanego uważa się kandydata, co do którego właściwa rada narodowa wyraziła taką opinię zwykłą większością głosów, to znaczy większością przewyższającą co najmniej o jeden głos połowę ważnie oddanych głosów, przy zachowaniu trybu określonego w przepisach art. 28 ust. 1 i 2 ustawy o radach narodowych.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński

126

UCHWAŁA Nr 114 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 czerwca 1981 r.

w sprawie systemu ekonomiczno-finansowego państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej, państwowych gospodarstw rolnych oraz niektórych zjednoczeń resortu rolnictwa.

Na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 44, poz. 399), art. 9 i 25 dekretu

z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111), art. 12 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych

(Dz. U. z 1975 r. Nr 7, poz. 41), art. 8 ust. 4 i art. 46 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 20, poz. 244) oraz art. 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 20, poz. 108) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Dział I

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Uchwała określa:

- 1) zasady i tryb planowania działalności gospodarczo-finansowej, zasady gospodarki finansowej i inwestycyjnej oraz system ocen w państwowych przedsiębiorstwach gospodarki rolnej i państwowych gospodarstwach rolnych,
- 2) zasady gospodarki finansowej Zjednoczeń: Nasiennictwa Rolniczego i Ogrodniczego oraz Hodowli i Obrotu Zwierzętami.

2. Przez użyte w uchwale określenia:

- 1) „przedsiębiorstwo” rozumie się:
 - a) kombinat rolny, państwowe przedsiębiorstwo gospodarki rolnej jedno- lub wielozakładowe oraz państwowe gospodarstwo rolne,
 - b) przedsiębiorstwo podporządkowane Instytutowi naukowo-badawczemu,
 - c) gospodarstwo pomocnicze Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych,
 - d) wojewódzki ośrodek postępu rolniczego,
 - e) gospodarstwo rolne szkoły rolniczej,
 - f) państwowe stado ogierów;
- 2) „zakład” rozumie się jednostkę organizacyjną, działającą według zasad:
 - a) pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego i sporządzającą samodzielnie bilans,
 - b) ograniczonego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego; formę rozrachunku gospodarczego zakładu określa statut przedsiębiorstwa;
- 3) „zjednoczenie” rozumie się zjednoczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2; przepisy dotyczące zjednoczeń stosuje się odpowiednio do instytutów naukowo-badawczych i Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych,
- 4) „rok obrachunkowy” rozumie się okres od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca roku następnego.

3. Przepisy uchwały dotyczące przedsiębiorstw stosuje się również do zakładów działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

4. Uchwała nie dotyczy przedsiębiorstw prowadzących kontratację, skup, przerób i sprzedaż materiału siewnego i szkółkarskiego, przedsiębiorstw obrotu zwierzętami, Państwowych Torów Wścigów Konnych oraz przedsiębiorstw usług mechanizacyjnych, budowlanych i technicznych, zaopatrzenia materiałowego, turystyczno-socjalnych, gastronomicznych, działających w ramach organizacji państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej.

5. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Finansów określi zasady systemu ekonomiczno-finansowego przedsiębiorstw, o których mowa w ust. 4.

Dział II

Zasady i tryb planowania działalności gospodarczo-finansowej.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwo planuje działalność gospodarczo-finansową na zasadzie pełnej samodzielności.

2. Przedsiębiorstwa zgrupowane w zjednoczeniach, o których mowa w § 1 ust. 2 pkt 3, oraz przedsiębiorstwa wymienione w § 1 ust. 2 pkt 1 lit. b) i c) są obowiązane w zakresie działalności specjalnej uwzględniać w swoich planach zadania dotyczące tej działalności, określone przez jednostkę nadrzędną.

§ 3. Przedsiębiorstwo powinno mieć opracowany perspektywiczny plan gospodarczego urządzenia przedsiębiorstwa. Plan ten w miarę rozwoju przedsiębiorstwa i postępu technicznego powinien być okresowo aktualizowany.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwo opracowuje roczny plan gospodarczo-finansowy, uwzględniając założenia wynikające z perspektywicznego planu gospodarczego urządzenia przedsiębiorstwa i aktualną sytuację produkcyjno-ekonomiczną.

2. Roczny plan gospodarczo-finansowy stanowi podstawę kierowania przedsiębiorstwem, z uwzględnieniem umów i porozumień oraz zachodzących zmian w warunkach rozwoju gospodarczego, jak również finansowania jego działalności przez bank.

3. Minister Rolnictwa przekazuje przedsiębiorstwu w terminie do dnia 15 maja każdego roku informacje określające:

- 1) warunki ekonomiczne działania przedsiębiorstwa (stawki bądź kwoty dotacji celowych, warunki bonifikat i ulg przy sprzedaży i zakupach) oraz warunki zaopatrzenia w środki produkcji,
 - 2) wielkości lub wskaźniki dostaw przemysłowych środków produkcji.
4. Roczny plan gospodarczo-finansowy podlega:
- 1) wstępnemu rozpatrzeniu przez samorząd załogi,
 - 2) zaopiniowaniu przez właściwy oddział banku finansującego,
 - 3) uchwaleniu przez samorząd załogi.

5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się do zakładów, o których mowa w § 1 ust. 2 pkt 2 lit. a). Roczny plan gospodarczo-finansowy przedsiębiorstwa wielozakładowego stanowi sumę planów zakładów.

§ 5. 1. Działalność nie ujęta w rocznym planie gospodarczo-finansowym przedsiębiorstwa może być podjęta na podstawie dobrowolnie zawartej umowy między przedsiębiorstwem a jednostką zlecającą.

2. Jednostka zlecająca jest obowiązana zapewnić przedsiębiorstwu środki rzeczowe i finansowe niezbędne do wykonania umowy.

Dział III

Zasady gospodarki finansowej.

Rozdział 1

System dotacji celowych.

§ 6. Ustala się następujące grupy dotacji celowych:

- 1) dotacje na wyrównanie różnic między kosztami produkcji a cenami zbytu wytwarzanych rolniczych środków produkcji i przetwórstwa produktów rolniczych,
- 2) dotacje na pokrycie kosztów działalności pozaprodukcyjnej.

§ 7. Dotacje, o których mowa w § 6 pkt 1, są przyznawane na:

- 1) wyrównanie różnicy między kosztem produkcji mieszanek pasz treściwych a obowiązującą ceną zbytu w wysokości i na zasadach obowiązujących w przemyśle paszowym,
- 2) wyrównanie różnicy między kosztem produkcji przetwórstwa produktów rolniczych a obowiązującą ceną zbytu w wysokości i na zasadach obowiązujących w przemyśle spożywczym.

§ 8. Dotacje, o których mowa w § 6 pkt 2, są przyznawane na:

- 1) pokrycie kosztów prowadzenia urzędów socjalnych oraz utrzymania gospodarki komunalnej i mieszkaniowej według ogólnie obowiązujących przepisów,
- 2) pokrycie kosztów remontów pałaców oraz innych obiektów zabytkowych, będących w administracji przedsiębiorstw, w wysokości określonej przez Ministrów Finansów oraz Kultury i Sztuki.

§ 9. Przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniach Nasiennictwa Rolniczego i Ogrodniczego oraz Hodowli i Obrotu Zwierzętami i wymienione w § 1 ust. 2 pkt 1 lit. c), d), e) i f) otrzymują subwencje budżetowe na pokrycie kosztów hodowli roślin, hodowli koni zarodowych, prac doświadczalnych, wdrożeniowych, upowszechnieniowych i szkoleniowych oraz utrzymania państwowych stad ogierów i zachowawczych stad prymitywnych ras zwierząt hodowlanych.

§ 10. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Finansów określi:

- 1) szczegółowe zasady przyznawania oraz tryb i terminy wypłacania dotacji, o których mowa w § 7 i 8,
- 2) zasady ustalania subwencji budżetowych, o których mowa w § 9.

Rozdział 2

Akumulacja finansowa, wynik finansowy oraz podział zysku.

§ 11. 1. Akumulacją finansową przedsiębiorstwa jest różnica między dochodami ze sprzedaży a kosztami materialnymi i niematerialnymi działalności eksploatacyjnej, skorygowana o saldo strat i zysków nadzwyczajnych oraz powiększona lub pomniejszona o różnicę wartości zapasów na koniec roku w stosunku do ich wartości według stanu na początek roku.

2. Wynikiem finansowym przedsiębiorstwa jest akumulacja finansowa pomniejszona o:

- świadczenia na rzecz budżetu terenowego,
- podatek obrotowy,
- inne odpisy i zmniejszenia akumulacji finansowej przewidziane odrębnymi przepisami,

a powiększona o:

- dotacje celowe i subwencje otrzymywane z budżetu,

— inne dopłaty i zwiększenia akumulacji finansowej przewidziane odrębnymi przepisami.

§ 12. Przedsiębiorstwo rozlicza wynik finansowy, po zweryfikowaniu sprawozdania finansowego, według ogólnie obowiązujących zasad.

§ 13. Zysk przedsiębiorstwa podlega podziałowi na następujące cele według niżej ustalonej kolejności:

- 1) na spłatę ratalną kredytu otrzymanego na pokrycie strat bilansowych oraz kredytu na sfinansowanie funduszy premiowego i socjalnego w wysokości nie mniejszej niż 10% zysku osiągniętego w danym roku,
- 2) utworzenie funduszy specjalnych, a mianowicie:
 - a) funduszu rezerwowego przedsiębiorstwa,
 - b) funduszu premiowego; fundusz ten obejmuje również podatek od funduszu płac i składki na ubezpieczenia społeczne od premii z funduszu premiowego, zwane dalej „obciążeniami”,
 - c) funduszu socjalnego,
 - d) funduszu rozwoju.

Rozdział 3

Fundusze przedsiębiorstw i zjednoczeń.

§ 14. 1. Przedsiębiorstwo tworzy następujące fundusze:

- 1) statutowy,
- 2) rezerwowy,
- 3) premiowy,
- 4) socjalny,
- 5) rozwoju.

2. Zjednoczenie tworzy następujące fundusze:

- 1) statutowy centrali zjednoczenia,
- 2) na pokrycie kosztów utrzymania centrali zjednoczenia oraz
- 3) zakładowy fundusz socjalny i
- 4) zakładowy fundusz mieszkaniowy

— na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

3. Przedsiębiorstwa i zjednoczenia mogą poza funduszami określonymi w ust. 1 i 2 tworzyć także inne fundusze określone odrębnymi przepisami oraz fundusze określone przez Ministra Rolnictwa za zgodą Ministra Finansów.

§ 15. 1. Fundusz statutowy przedsiębiorstwa odzwierciedla równowartość środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz równowartość środków obrotowych nie sfinansowanych kredytem bankowym i innymi zobowiązaniami.

2. Fundusz statutowy dzieli się na część finansującą środki trwałe i wartości niematerialne i prawne oraz część finansującą środki obrotowe.

3. Zwiększenie lub zmniejszenie funduszu statutowego następuje w wypadkach określonych przez Ministra Finansów.

4. W przedsiębiorstwie nowo utworzonym fundusz statutowy tworzy się w wysokości równowartości otrzymanych nieodpłatnie środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych, środków obrotowych oraz dotacji budżetowych na środki obrotowe.

§ 16. 1. Fundusz rezerwowy tworzy się z części zysku określonej przez samorząd załogi, nie mniejszej jednak niż 10% kwoty osiągniętego zysku.

2. Fundusz rezerwowy jest przeznaczony na:

- 1) pokrycie przejściowych strat,
- 2) utworzenie lub uzupełnienie funduszy premiowego i socjalnego w roku, w którym fundusze te bez uzupełnienia byłyby mniejsze niż w roku poprzednim.

3. Nadwyżka funduszu rezerwowego, która po przeznaczeniu kwot na cele określone w ust. 2 przekracza 10% sumy kosztów na koniec okresu obrachunkowego, jest przekazywana na rachunek funduszu rozwoju.

§ 17. 1. Do tworzenia funduszu premiowego i funduszu socjalnego uprawnione jest przedsiębiorstwo rentowne oraz przedsiębiorstwo deficytowe poprawiające wynik finansowy.

2. Poprawa wyniku finansowego w danym roku obrachunkowym jest obliczana w cenach bieżących, jako różnica między wynikiem danego roku obrachunkowego a średnią wyniku z dwóch lat ubiegłych i danego roku obrachunkowego.

§ 18. Wysokość funduszu premiowego w części przeznaczonej na premie indywidualne nie może być niższa niż 8,5% wypłaconego osobowego funduszu płac, zwanego dalej „funduszem płac”, i nie może przekraczać:

- 1) w przedsiębiorstwie rentownym — 60% funduszu płac,
- 2) w przedsiębiorstwie deficytowym poprawiającym wynik finansowy:
 - a) 15% funduszu płac — w pierwszym roku stosowania systemu ekonomiczno-finansowego,
 - b) 20% funduszu płac — w drugim roku stosowania systemu ekonomiczno-finansowego,
 - c) 30% funduszu płac — w trzecim roku stosowania systemu ekonomiczno-finansowego.

§ 19. 1. Wysokość funduszu socjalnego nie może być niższa niż 3% funduszu płac ani wyższa niż 6% funduszu płac.

2. Samorząd załogi może podjąć uchwałę o powiększeniu wysokości funduszu socjalnego ponad górną granicę, o której mowa w ust. 1, ze środków funduszu premiowego przeznaczonych na premie indywidualne.

§ 20. 1. Na fundusz premiowy (łącznie z obciążeniami) i na fundusz socjalny można przeznaczyć:

- 1) w przedsiębiorstwie rentownym — do 60% kwoty zysku,
- 2) w przedsiębiorstwie deficytowym, poprawiającym wynik finansowy — do 60% równowartości kwoty poprawy wyniku finansowego, nie więcej jednak niż:
 - a) 25% funduszu płac — w pierwszym roku stosowania systemu ekonomiczno-finansowego,
 - b) 30% funduszu płac — w drugim roku stosowania systemu ekonomiczno-finansowego,
 - c) 40% funduszu płac — w trzecim roku stosowania systemu ekonomiczno-finansowego.

2. O wysokości odpisów na fundusze, o których mowa w ust. 1, w ramach kwot przeznaczonych na ten cel decyduje samorząd załogi.

3. Kwota zysku nie wykorzystana na fundusz premiowy i fundusz socjalny powiększa środki funduszu rozwoju.

4. Przepisy ust. 1 pkt 2 dotyczą również przedsiębiorstwa, które w roku poprzedzającym wprowadzenie nowe-

go systemu ekonomiczno-finansowego było deficytowe, a w danym roku obrachunkowym osiągnęło zysk, i w którym naliczenia funduszy premiowego oraz socjalnego dokonuje się za poprawę wyniku finansowego.

§ 21. Na sfinansowanie odpisów na fundusz premiowy, łącznie z obciążeniami, i fundusz socjalny bank udziela kredytu na zasadach określonych w § 30 ust. 3 i 4:

- 1) przedsiębiorstwu rentownemu, którego część zysku przeznaczona na te odpisy nie wystarcza na wypłatę premii w wysokości 8,5% funduszu płac i na cele socjalne w wysokości 3% funduszu płac,
- 2) przedsiębiorstwu rentownemu, które w roku poprzedzającym wprowadzenie nowego systemu ekonomiczno-finansowego było deficytowe, a kwota osiągniętego zysku w danym roku obrachunkowym, po potrąceniu odpisu na fundusz rezerwowy, nie wystarcza na sfinansowanie tych odpisów,
- 3) przedsiębiorstwu deficytowemu, poprawiającemu wynik finansowy, w wysokości wynikającej z przepisu § 20 ust. 1 pkt 2.

§ 22. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz właściwymi organami związków zawodowych określi szczegółowe zasady tworzenia i podziału funduszu premiowego oraz wykorzystania funduszu socjalnego.

§ 23. 1. Fundusz rozwoju tworzy się z:

- 1) części zysku,
- 2) odpisów amortyzacyjnych od wartości środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych,
- 3) nadwyżki funduszu rezerwowego określonej w § 16 ust. 3,
- 4) innych wpływów określonych odrębnymi przepisami.

2. Zakłady wchodzące w skład przedsiębiorstwa wielozakładowego przekazują w całości środki funduszu rozwoju na rachunek funduszu rozwoju przedsiębiorstwa.

3. Fundusz rozwoju jest przeznaczony na:

- 1) finansowanie inwestycji, o których mowa w § 32 pkt 1 i 2,
- 2) spłatę kredytów inwestycyjnych,
- 3) finansowanie odsetek od kredytów inwestycyjnych,
- 4) finansowanie środków obrotowych przedsiębiorstwa i zakładów w drodze zasilania funduszu statutowego,
- 5) inne cele określone przez Ministra Rolnictwa.

§ 24. 1. Do funduszu statutowego centrali zjednoczenia stosuje się przepisy § 15.

2. Fundusz na pokrycie kosztów utrzymania centrali zjednoczenia tworzy się z wpłat przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu.

3. Fundusz, o którym mowa w ust. 2, jest przeznaczony na pokrycie bieżących kosztów łącznie z narzutami na zakładowe fundusze socjalny i mieszkaniowy. Nie wykorzystane środki funduszu przechodzą na rok następny.

4. Minister Rolnictwa określi szczegółowe zasady i tryb dokonywania wpłat na fundusz, o którym mowa w ust. 2.

Rozdział 4

Finansowanie środków obrotowych.

§ 25. 1. Do środków obrotowych zalicza się zapasy i należności.

2. Zapasami są następujące składniki:

- 1) inwentarz żywy,
- 2) materiały i podlegające wycenie przedmioty nie-trwale,
- 3) podlegająca wycenie produkcja nie zakończona,
- 4) produkty i wyroby gotowe oraz dostawy i usługi wykonane, lecz jeszcze nie zafakturowane,
- 5) towary,
- 6) koszty przyszłych okresów.

3. Zapasy są finansowane z funduszu statutowego i kredytu bankowego.

4. Należnościami są:

- 1) należności od odbiorców i dostawców,
- 2) inne należności określone w odrębnych przepisach.

5. Należności są finansowane w całości z kredytu bankowego.

§ 26. 1. Na finansowanie środków obrotowych nie pokrytych funduszem statutowym bank udziela kredytu obrotowego.

2. Zasady udzielania kredytu obrotowego przez banki ustalają odrębne przepisy.

Rozdział 5

Rozliczenie z budżetem.

§ 27. 1. Przedsiębiorstwo jest obowiązane do uiszczania świadczeń pieniężnych z tytułu zarządzania użytkami rolnymi i wodami stojącymi według stawek i zasad określonych w przepisach o podatku gruntowym, z wyjątkiem wpłat na Fundusz Rozwoju Rolnictwa. Świadczenia te przekazuje się do budżetu terenowego.

2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, stanowią część akumulacji przedsiębiorstwa.

§ 28. Przedsiębiorstwo wpłaca do budżetu:

- 1) świadczenia, o których mowa w § 27,
- 2) podatek obrotowy,
- 3) inne obciążenia.

§ 29. Minister Finansów ustali szczegółowe zasady rozliczeń przedsiębiorstw z budżetem z tytułu:

- 1) świadczeń na rzecz budżetu terenowego,
- 2) podatku obrotowego,
- 3) dotacji celowych,
- 4) subwencji budżetowych.

Rozdział 6

Zasady finansowania przejściowych strat.

§ 30. 1. Przedsiębiorstwo, które przejściowo nie osiągnęło zysku i które nie ma środków funduszu rezerwowego, może uzyskać kredyt bankowy na:

- 1) pokrycie strat bilansowych,
- 2) sfinansowanie funduszy premiowego i socjalnego.

2. Przedsiębiorstwo, o którym mowa w ust. 1, korzysta ponadto z kredytu na finansowanie inwestycji.

3. Udzielone przedsiębiorstwu kredyty na cele, o których mowa w ust. 1, podlegają — na podstawie umowy zawartej między bankiem finansującym a przedsiębiorstwem — ratalnej spłacie po okresie dojścia do rentowności. Okres ten nie powinien przekraczać 3 lat.

4. Bank finansujący może w szczególnie uzasadnionych wypadkach zastosować na okres 1—2 lat karencję w spłacie kredytów, o których mowa w ust. 1.

5. Przedsiębiorstwo, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane przedstawić bankowi program działań zmierzających do likwidacji strat. Przedsiębiorstwo to podlega szczególnej ocenie dokonywanej przez bank i organ nadzoru w okresie przewidzianym w programie likwidacji strat.

6. Do przedsiębiorstwa, które nie uzyskuje postępu produkcyjno-ekonomicznego i stopniowo nie likwiduje strat, stosuje się przepis § 36.

Dział IV

Zasady gospodarki inwestycyjnej.

§ 31. 1. Działalność inwestycyjna jest podejmowana samodzielnie przez przedsiębiorstwo. Działalność ta powinna być ujęta w perspektywnym planie gospodarczego urządzenia przedsiębiorstwa oraz podejmowana na zasadach rachunku ekonomicznego.

2. Przedsiębiorstwo może na wniosek jednostki nadrzędnej realizować inwestycje nie objęte planem, jeżeli otrzyma na ten cel niezbędne środki finansowe i rzeczowe.

§ 32. W ramach działalności inwestycyjnej przedsiębiorstwo realizuje:

- 1) inwestycje polegające na budowie nowych, rozszerzaniu i zmianie przeznaczenia istniejących budynków i budowli produkcyjnych oraz na nabyciu ziemi.
- 2) inwestycje polegające na:
 - a) zakupie maszyn, urządzeń i środków transportowych,
 - b) robotach adaptacyjno-modernizacyjnych w istniejących budynkach i budowlach produkcyjnych oraz budownictwie uzupełniającym dotychczasową zabudowę,
 - c) odtworzeniu rolniczych kultur specjalnych, zalesianiu i zadrzewianiu gruntów,
- 3) inwestycje w zakresie budownictwa mieszkaniowego, obejmującego budowę i modernizację mieszkań i hoteli robotniczych,
- 4) inwestycje socjalne, obejmujące budowę ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych, żłobków, przedszkoli i ośrodków zdrowia.

§ 33. 1. Inwestycje, o których mowa w § 32 pkt 1 i 3, powinny być zgodne z planem gospodarczego urządzenia przedsiębiorstwa i mogą być podejmowane po uprzednim przyjęciu ich przez bank do finansowania. Zakres i tryb uzgodnień określa odrębne przepisy.

2. Inwestycje, o których mowa w § 32 pkt 3, powinny być zaakceptowane przez jednostkę nadrzędną.

§ 34. Inwestycje określone w § 32:

- 1) w pkt 1 — są finansowane ze środków funduszu rozwoju oraz długoterminowym kredytem bankowym; wa-

runkiem uzyskania kredytu jest zapewnienie efektywności ekonomicznej podejmowanych inwestycji; bank finansujący może odmówić udzielenia kredytu, jeżeli stwierdzi brak lub niski stopień efektywności wnioskowanej inwestycji.

- 2) w pkt 2 — są finansowane ze środków funduszu rozwoju oraz krótkoterminowym kredytem bankowym,
- 3) w pkt 3 — są finansowane z dotacji budżetowych,
- 4) w pkt 4 — są finansowane na zasadach ogólnie obowiązujących.

Dział V

System oceny przedsiębiorstw.

§ 35. 1. Okresem oceny działalności przedsiębiorstwa jest okres pięcioletni.

2. Jednostka nadrzędna lub bank finansujący może spowodować przeprowadzenie oceny przedsiębiorstwa w terminie wcześniejszym, jeśli nie ma poprawy wyników finansowych, występują objawy niegospodarności bądź jeżeli oceny domaga się co najmniej jedna trzecia zatrudnionych lub dyrektor przedsiębiorstwa.

3. Ocena działalności przedsiębiorstwa powinna dotyczyć w szczególności:

- 1) poprawy wyników ekonomicznych,
- 2) racjonalności działalności rozwojowej i wykorzystania wszystkich czynników produkcji,
- 3) poprawy warunków socjalno-bytowych załóg.

§ 36. Wyniki oceny działalności przedsiębiorstwa mogą stanowić podstawę do wystąpienia do jednostki nadrzędnej z wnioskiem o:

- 1) odwołanie dyrektora,
- 2) przeprowadzenie reorganizacji przedsiębiorstwa.

§ 37. 1. Oceny działalności przedsiębiorstwa dokonuje zespół, w skład którego wchodzi w szczególności przedstawiciele kolegium zjednoczenia, samorządu załogi, banku finansującego i jednostki nadrzędnej.

2. Minister Rolnictwa określi zasady i tryb dokonywania oceny działalności przedsiębiorstw.

Dział VI

Przepisy końcowe.

§ 38. Minister Finansów w porozumieniu z właściwym ministrem lub Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk może:

- 1) rozciągnąć przepisy uchwały w całości lub w części na nie objęte uchwałą jednostki organizacyjne, z u-

względnieniem zmian, których wymaga rodzaj działalności tych jednostek,

- 2) wyłączyć określone przedsiębiorstwa, w całości lub w części spod działania przepisów uchwały.

§ 39. W zakresie nie-uregulowanym uchwałą stosuje się przepisy w sprawie zasad finansowania inwestycji w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

§ 40. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 203 Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1967 r. w sprawie zasad i trybu opracowania rocznych planów gospodarczo-finansowych państwowych przedsiębiorstw i gospodarstw rolnych oraz przedsiębiorstw nasiennych, jak również ich jednostek nadrzędnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Rolnictwa, zmieniona uchwałami Rady Ministrów nr 63 z dnia 18 maja 1970 r., nr 87 z dnia 3 maja 1971 r. i nr 135 z dnia 2 lipca 1971 r.,
- 2) uchwała nr 9 Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1976 r. w sprawie systemu dotacji dla państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej i państwowych gospodarstw rolnych podległych Ministrowi Rolnictwa lub radom narodowym,
- 3) uchwała nr 10 Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1976 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej, państwowych gospodarstw rolnych oraz ich jednostek nadrzędnych podległych Ministrowi Rolnictwa lub radom narodowym (Monitor Polski Nr 9, poz. 45),
- 4) uchwała nr 214 Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1975 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach i zakładach rolnych podległych Ministrowi Rolnictwa, zmieniona uchwałą nr 93 Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1978 r.,
- 5) decyzja nr 160 Prezydium Rządu z dnia 1 listopada 1979 r. w sprawie podjęcia tuczu trzody chlewnej przez pracowników państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej podległych Ministrowi Rolnictwa oraz członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych.

§ 41. Inwestycje rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 1982 r. będą realizowane i finansowane według dotychczasowych zasad, z tym że do kredytów przyznanych po dniu 30 czerwca 1981 r. nie stosuje się umorzeń.

§ 42. W okresie do dnia 31 grudnia 1981 r. przepisy niniejszej uchwały dotyczące zjednoczeń stosuje się również do zjednoczeń państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej.

§ 43. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1981 r., a w zakresie działalności inwestycyjnej — z dniem 1 stycznia 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

127

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I SPORTU

z dnia 17 czerwca 1981 r.

w sprawie warunków bezpieczeństwa osób pływających i kąpiących się oraz wypoczywających nad wodą.

Na podstawie § 1 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1978 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu (Dz. U. Nr 18, poz. 82) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa niezbędne warunki bezpieczeństwa, jakim powinny odpowiadać akweny udostępniane do kąpieli, pływania i wypoczynku oraz kąpieliska i pływalnie.